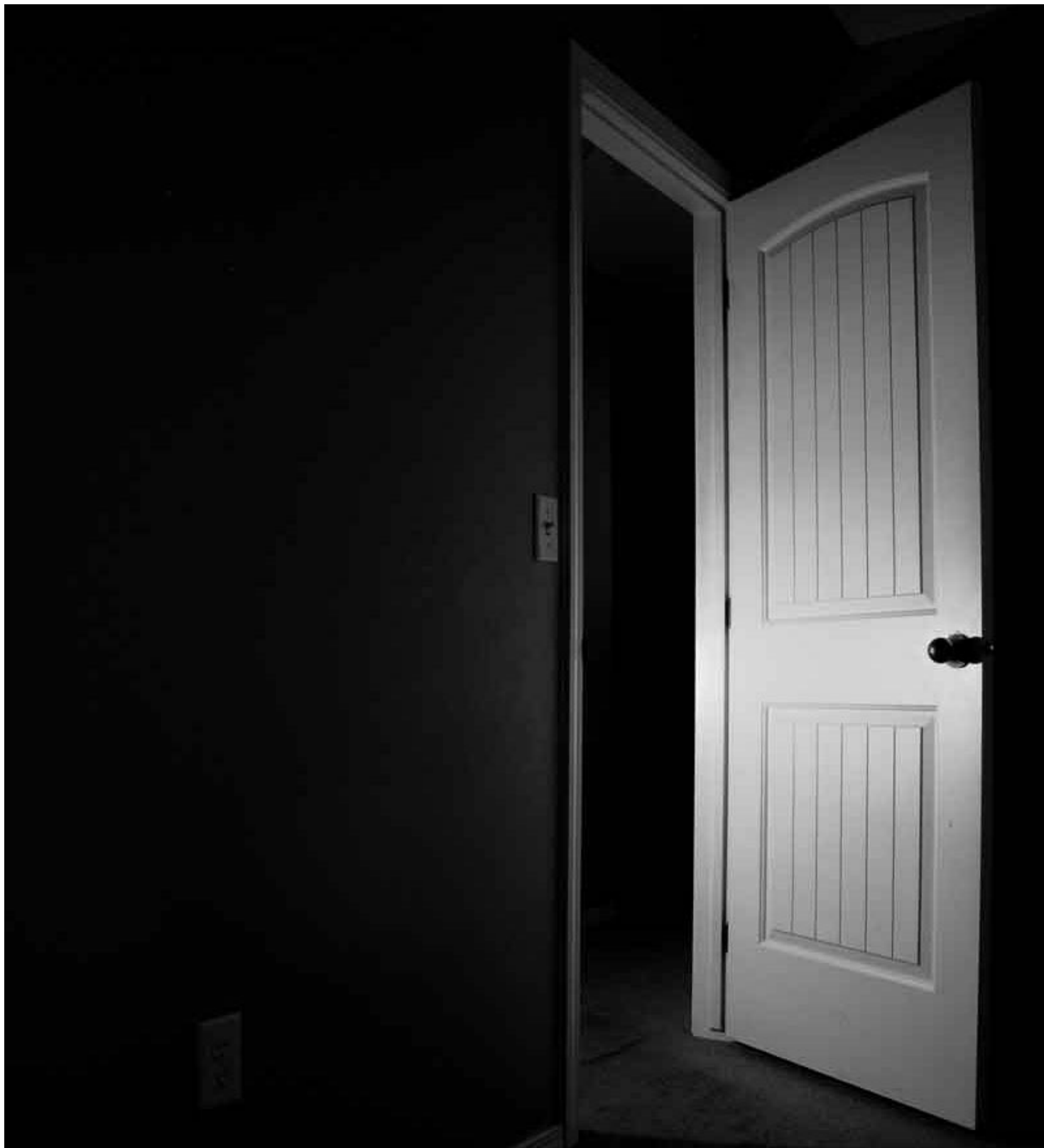

Pauljucsák Péter ÁLOM

neszre kelek
indulok a folyosóra
bejárati ajtónk résnyire nyitva
a szobánk melletti
ugyanolyan szobába nézek
ugyanolyan ágyban
a helyünkön férfi fekszik

szeme világít engem néz
a küszöbön állok
felfésült rövid ősz haja van
a takaró szeméig húzva
hogy ne lássam arcát
két kezével fogja tartja maga elé
jobb kezében kést szorít

felkel és felém jön
őrült lehet
dulakodunk meg akar vágni
de mosolyog és félrebeszél

aztán kimegy az éjszakába

én vissza a szobánkba
látom a falakról minden
rólunk készült kép
eltűnt
mielőtt befeküdt az
ugyanolyan szobába
ugyanolyan ágyba késsel a kezében
felettünk állt
járált a képeinket
egyenként leszedte

nem tudni hová vitte

kép | r. nial bradshaw, flickr.com